

Dosarul nr. 2ra-1594/2022
2-21177848-01-2ra-04112022

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (O. Jamba)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

Î N C H E I E R E

21 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Macar Victor,
reprezentat de avocatul Igor Grosu,

în cauza civilă, la cererea depusă de Macar Victor, persoană interesată Serviciul
de Stare Civilă Soroca cu privire la constatarea faptului care are valoare juridică,
împotriva deciziei din 21 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a ț ă :

La 02 decembrie 2021, Macar Victor, persoană interesată Serviciul de Stare
Civilă Soroca a depus cerere privind constatarea faptului că mama sa, Mardici
Liubovi, născută la xxxx, decedată la xxxx, a fost cetățean a Republicii Moldova.

În motivarea cererii petiționarul a invocat că mama sa, Mardici Liubovi, s-a
născut în or. xxxx la xxxx din părinții Chetraru Nicolae și Chetraru Maria, fapt
confirmat prin extrasul din actul de naștere EN-I 0398034.

La 20 februarie 1955, mama sa a înregistrat căsătoria cu tatăl Macari Ion în
Azerbaidjan, fapt confirmat prin copia actului de căsătorie nr. 05/Q 2106/69, însă în
actul de căsătorie eronat a fost înregistrat numele mamei Chetrar, deși conform
actului de naștere era Chetraru și a tatălui Makar Ivan, deși conform actului de
naștere era Macari Ion.

La 03 octombrie 1967, părinții au divorțat, fapt confirmat prin extrasul de pe
actul de divorț EDI-I006962.

La 23 octombrie 1967, mama sa a înregistrat căsătoria cu Mardici Dumitru,
devenind Mardici Liubovi, fapt confirmat prin extrasul de pe actul de căsătorie EC-
I 0774013.

Menționează că, a locuit cu mama sa în or. xxxx.

La xxxx, mama sa a decedat în orașul Soroca, iar la xxxx, tatăl său, Macar Ion
a decedat în orașul xxxx.

Pentru a perfecta actele referitoare la cetățenie urma să demonstreze legătura
de rudenie și în acest scop s-a adresat la Serviciul Stării Civile pentru corectarea
erorii comise în actul de căsătorie a părinților săi.

Pe cale administrativă nu a fost posibil de corectat eroarea deoarece nu a fost demonstrată prin acte oficiale apartenența părinților săi la cetățenia Republicii Moldova.

Faptul dat se confirmă prin răspunsul Direcției generale stare civilă Serviciul stare civilă Soroca nr. 2368 din 24 august 2021.

Prin hotărârea din 04 februarie 2022 a Judecătorei Soroca, sediul Central, a fost respinsă cererea petiționarului Macar Victor privind constatarea faptului care are valoare juridică (f.d. 48, 52-53).

Prin decizia din 21 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Macar Victor, reprezentat de avocatul Igor Grosu, împotriva hotărârii din 04 februarie 2022 a Judecătorei Soroca, sediul Central.

A fost casată integral hotărârea din 04 februarie 2022 a Judecătorei Soroca, sediul Central pronunțată în cauza civilă la cererea depusă de avocatul Grosu Igor, în interesele lui Macar Victor privind constatarea faptului care are valoare juridică și a fost dispusă încetarea procesului civil.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că potrivit materialelor cauzei Mardici Liubovi, decedată la xxxx în orașul xxxx, Republica Moldova s-a născut la xxxxx în orașul xxxx, Republica Moldova.

Prin urmare, cetățenia Republicii Moldova nu poate fi dobândită în urma soluționării cererii în procedura specială pe cale judecătorească, dar se dobândește în temeiul întrunirii unor condiții legale, stipulate în legea menționată prin depunerea cererii către organele competente.

Astfel, soluționarea cererii formulate de Macar Victor nu ține de competența instanței de judecată, dar în temeiul Legii cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024-XIV din 02 iunie 2000 ține de competența altor instituții abilitate de stat.

Instanța de apel verificând circumstanțele stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, apreciind probele din dosar, a ajuns la concluzia că hotărârea primei instanțe urmează să fie casată integral cu adoptarea unei noi soluții prin care procesul la cererea formulată de Macar Victor privind constatarea faptului care are valoare juridică, anume constatarea faptului că mama petiționarului a fost cetățean a Republicii Moldova urmează a fi încetat, deoarece o asemenea cerință nu se judecă în instanța de judecată, în procedura civilă.

La 29 septembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Macar Victor, reprezentat de avocatul Igor Grosu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei decizii noi privind admiterea acțiunii (f.d. 97-99).

În motivarea recursului a manifestat dezacordul cu decizia instanței de apel reiterând argumentele indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 21 iunie 2022.

La 29 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 90).

Astfel, Colegiul constată că, recursul depus de Macar Victor, reprezentat de avocatul Igor Grosu la 29 septembrie 2022 (data de pe plicul poștal f.d. 100), se

consideră depus în termenul stabilit de lege.

La 08 noiembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 104).

La 09 decembrie 2022, Agenția Servicii Publice a depus referință pe marginea recursului declarat, solicitând admiterea recursului, anularea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri de admiterea acțiunii (f.d. 108-112).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări

implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Macar Victor, reprezentat de avocatul Igor Grosu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Macar Victor, reprezentat de avocatul Igor Grosu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh